

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ ΥΛΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

‘Υπό ΘΕΟΔ. ΣΤ. ΒΑΡΟΥΝΗ
(Χημικοῦ Ἐπόπτου τοῦ Π. Ναυτικοῦ)
(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου φύλλου).

Ἐλπίζω, κύριοι, ὅτι δὲν θὰ ἐκπλαγῆτε, ἐὰν εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς διαλέξεώς μου σημειώσω ὅτι ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω ὁδρυκτῶν ἔλαιών δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ τὸ παρὸ ἥμιν εἰς μεγάλα ποσὰ λαμβανόμενον τερεβινθέλαιον, τὸ ἄλλως ἐπιτυχῶς χρησιμοποιηθὲν διὰ τὴν παρασκευὴν μιγμάτων πρὸς χρῆσιν ἐν ταῖς μηχαναῖς ἐσωτερικῆς καύσεως (αὐτοκίνητα), ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ρητίνη τῶν διαφόρων εἰδῶν τῆς πίτυος (πεύκης) διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν μηχανῶν Diesel. Ἔάν δέ τις λάβῃ ὑπὸ ὄψιν τού διὰ διοχετεύσεως τῶν ἀτμῶν τοῦ τερεβινθέλαιον, μέσῳ διαπύρων σιδηρῶν σωλήνων, λαμβάνεται τὸ ισοπρένιον ($C_5 H_8$), ὑδρογονάνθραξ πάνυ πτητικὸς, καὶ ὅτι ἐκ τούτου πάλιν παρασκευάζεται τὸ τεχνητὸν ἔλαστικὸν κόμμι, ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου ὅτι διὰ ἔηρᾶς ἀποστάξεως ττῦ κολοφωνίου, τοῦ προϊόντος τοῦ ἀπομένοντος μετὰ τὴν ἀπὸ τῆς ρητίνης ἀπομάκρυνσιν τοῦ τερεβινθέλαιον, λαμβάνονται ρητινόπτνευμα, ὡς καὶ ἔλαια χρήσιμα διὰ τὴν λίπανσιν, θὰ δυνηθῇ νὰ ἔννοήσῃ καλῶς ὅτι καὶ ἐντεῦθεν μεγάλοι πόροι διὰ τὴν Ἑλλάδα προοιωνίζονται.

Δὲν ὑπάρχει, κύριοι, ἀμφιβολία ὅτι, ἐὰν ἡ ζήτησις τῆς διὰ τοὺς κινητῆρας τῶν αὐτοκινήτων καὶ τῶν τοιούτων χρησιμοποιουμένης καυσίμου ὕλης, τῆς βενζίνης, ἔξακολουθήσῃ ν' αὐξάνηται κατὰ τὸν σήμερον παρατηρούμενον βαθμὸν, ἡ προμήθεια ταύτης θὰ καταστῇ ζήτημα σοβαρὸν, καὶ τοῦτο διότι πολλὰ τῶν ἀκαθάρτων πετρελαίων περιέχουσι μόνον μικρὰν ποσότητα ταύτης. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ Ἀμερικὴ, ἡ Burna, ἡ Sumatra ὡς καὶ ἄλλα πετρελαιοφόρα μέρη τῆς γῆς χρηγοῦσι πολὺ μεγάλας ποσότητας βενζίνης εἰς τὴν κατανάλωσιν, εἶνε ὅμως ἐπίσης γεγονὸς ὅτι δλος δ κόσμος χρησιμοποιεῖ τὴν ὕλην ταύτην. Εἶνε ἀρά ἐνδεδειγμένον ὅπως ἀπὸ τοῦτο προσβλέψωμεν πρὸς ἄλλην τινὰ εὔωνον ὕλην καὶ τοῦτο ἵνα δυνηθῶμεν νὰ συμπληρώσωμεν τὸ μέγα κενὸν, ὅπερ πρόκειται νὰ δημιουργηθῇ. Τοιαύτη

τις ςλη δμως υπάρχει ἀφθονοῦσα καὶ παρ' ἡμῖν, καὶ τοιαύτη εἶνε τὸ οἰνόπνευμα. Δὲν υπάρχει, κύριοι, ἀμφιβολία, ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι οἱ περιορισμοὶ, οἵ ἐπιβληθέντες καὶ ἐπιβαλλόμενοι υπὸ τῶν Κυβερνήσεων ἐπὶ τῆς παρασκευῆς τοῦ οἰνοπνεύματος, θ' ἀρθῶσι, καὶ τοῦτο ἵνα ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὸν νὰ καταλάβῃ τὴν προσήκουσαν θέσιν πρὸς παραγωγὴν ἐνεργείας. Διὰ τῆς ἀναπτύξεως δὲ τῆς ἀμυλοπαραγωγοῦ φυτείας καὶ τῆς μετατροπῆς οὐ μόνον τοῦ ἀμύλου, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἔχοντος οἰνόπνευμα δύναται ἡ ἡλιακὴ ἐνέργεια νὰ ἀναπαραχθῇ ταχέως, καὶ δὴ υπὸ μορφὴν χρησιμοποιήσιμον πρὸς παραγωγὴν δυνάμεως, ἐπειδὴ δὲ αἱ πηγαὶ νῶν γαιανθράκων καὶ τῶν δρυκτελαίων ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἔξαντλοῦνται, τὸ οἰνόπνευμα θὰ κατασταθῇ ἡ μόνη καύσιμος ςλη, ἡ μέλλουσα νὰ καταλάβῃ τὴν θέσιν των. Αἱ μηχαναὶ εἶνε εὔκολον νὰ διαρρυθμισθῶσιν ὅπως καταναλίσκωσιν οἰνόπνευμα ἀντὶ βενζίνης. Ἡμεῖς ἡδυνήθημεν νὰ παρασκευάσωμεν ἄριστον μῆγμα λειτουργίας τῶν κινητήρων τῶς αὐτοκινήτων μὲ βάσιν τὸ δι' ὁξυλενίου κορεσθὲν οἰνόπνευμα, καὶ δὴ ἀνευ προσθήκης αἰθέρος, εἰς τὴν χρῆσιν δμως τοῦ τοιούτου μίγματος ἀντεστρατεύετο ἡ μεγάλη τιμὴ τοῦ οἰνοπνεύματος. Ἡ θερμικὴ τιμὴ τοῦ ἀγοραίου οἰνοπνεύματος (methylated spirit) ἀνέρχεται εἰς 6,200 θερμίδας, ἐνῷ ἡ τῆς βενζίνης εἶνε ἵση πρὸς 11,624. Ὁθεν, ἐὰν ὁ καθορισμὸς τῆς ἀξίας καυσίμου τινὸς ςλης προοριζομένης διὰ τοὺς κινητῆρας ἔξηρτάτο ἐκ τῆς θερμικῆς τιμῆς αὐτῆς καὶ μόνης, τὸ οἰνόπνευμα ἔδει νὰ ἔχῃ τὴν ἡμίσειαν ἀξίαν, ἥτοι δύναμιν ἡ ἡ βενζίνη. Ἐν τῇ πράξει δμως ἡ ἑκατοστιαία ποσότης τῆς θερμικῆς τιμῆς, ἡ δυναμένη νὰ μετατραπῇ εἰς δύναμιν, ἔξαρτᾶται ἐκ πολλῶν ἀλλών παραγόντων. Οὕτω τὸ οἰνόπνευμα ἐν τῇ ἐφαρμογῇ του καθιστᾶ δυνατὸν ὅπως χρησιμοποιηθῇ μεγαλειτέρα σύνθλιψις, μεγαλυτέρα ψυκτικὴ κυκλοφορία ἐν τῇ μηχανῇ καὶ μέτριος δγκος ἀέρος, ἐνῷ τὸ δριον, ἀνωθεν τοῦ ὅποιου τὸ μῆγμα εἶνε ἐκορητικὸν, εἶνε μεγάλως ηὑξημένον. Οἱ παράγοντες οὗτοι καταλήγουσιν εἰς τὸ νὰ καταστήσωσι τὸ οἰνόπνευμα ἐν τῇ πράξει καὶ δὴ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἰσοδύναμον πρὸς τὴν βενζίνην.

Κατὰ τὰς δοκιμὰς τὰς ἀφορώσας εἰς τὸν καθορισμὸν τῶν σχετικῶν τιμῶν τῶν δύο τούτων μορφῶν τῶν καυσίμων ςλῶν καὶ διενεργηθείσας ἐπὶ δύο μηχανῶν τῶν 8 H.P. (ἴπ. δυν.) τὰ ληφθέντα ἀποτελέσματα είχον ὡς ἔπειται:

Οἰνόπνευμα 373,5 γρ. κατὰ πραγματικὴν ὀριαίαν ἵππου δύναμιν

Δέον δῆμως ἐν ταῦτῷ νὰ ὑποδειχθῇ ὅτι κατὰ τὴν χρῆσιν τοῦ οἰνοπνεύματος οἱ πλεῖστοι τῶν κινδύνων τῶν παρεπομένων τῇ βενζίνῃ ἔκλείπουσιν.

Λαμβάνοντες ἀρά τὰ ἀνωτέρῳ ἐκτεθέντα ὑπὸ δψιν καὶ συνδυάζοντες ταῦτα πρὸς τὸ γεγονός ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν τὸ οἰνόπνευμα, τὸ ἄλλως ἐκ τοῦ παρακρατήματος τῆς σταφίδος λαμβανόμενον, δύναται νὰ παρασκευασθῇ καὶ ἐξ ἑτέρων εὐώνων ὑλῶν, ώς ἐκ τῶν γεωμήλων, τῆς τύρφης, τῶν πριονιδίων τῶν φραγκοσύκκων, τῶν χαρουπίων κτλ. καὶ νὰ κατασταθῇ οὕτω εὐωνότερον, δυνάμεθα καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ νὰ διακρίνωμεν νέα μέσα, δι' ὧν ἥθελε σημαντικῶς ἐλαττωθῆ ἡ ἔξωθεν εἰσερχομένη εἰς τὴν ἡμετέραν χώραν ποσότης καυσίμων ὑλῶν (πετρελαίου, βενζίνης κτλ.).

Ἡ περὶ τὸν χειρισμὸν εὐχέρεια, ώς καὶ τὰ πολλὰ πλεονεκτήματα τὰ ὑπὸ ώρισμένους ὅρους κατὰ τὴν χρῆσιν τῶν ἀεριωδῶν καυσίμων ὑλῶν ἐν ταῖς διαφόροις βιομηχανικαῖς ἐργασίαις παρατηρούμεναι ἥγαγον εἰς τό νὰ δοθῇ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων μεγάλη προσοχὴ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ ὑδαταερίου ὑπὸ τοῦ Fontana ἐν ἔτει 1870 οἱ μηχανικοὶ προσεπάθησαν δραστηρίως, ὅπως τελειοποιήσωσι τὰς μεθόδους τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν παραγωγὴν τοῦ ἀερίου τούτου.

Εἰς τὸ κεφάλαιον τῶν ἀεριωδῶν καυσίμων ὑλῶν δύνανται νὰ καταλεχθῶσιν, πλὴν τοῦ μεθανίου, τοῦ ἀναθρώσκοντος ἐκ τοῦ ἐδάφους εἰς πλεῖστα τῆς γῆς σημεῖα, ἵδιως δὲ κατὰ τὴν παραλίαν τῆς Κασπίας, παρὰ τὴν πόλιν Βακοῦ, ἔνθα γῦν ἐκμεταλλεύονται αἱ ἀφθονώτεραι τοῦ Καυκάσου πηγαὶ πετρελαίου, ἐπὶ τῆς χερσονήσου Ἀψερόνης, παρὰ τὴν ταταρικὴν κώμην Βαλαχάναν, παρὰ τὴν πόλιν Pittsburg τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, ἐν Κατάνη τῆς Ἰταλίας, οὐ μακρὰν τῆς Γλασκόβης ἐν Σκωτίᾳ καὶ ταῖς ἀτμίσι τῶν βιορβορωδῶν ἥφαιστείων τῆς Bulganak τῆς Κριμαίας, ὅπου ἀναθρώσκει σχεδὸν χημικῶς καθαρὸν, δύνανται, λέγω, νὰ καταλεχθῶσι καὶ τὰ ἔξῆς ἀέρια:

- 1) Τὸ φωταέριον, ἢτοι λιθανθρακαέριον καὶ τὸ ὁπτανθρακοκαμναέριον.
- 2) Τὸ ὑδαταέριον.
- 3) Τὸ ἀεριογόνον (Producer gas) καὶ
- 4) Τὸ ἡμι-ὑδαταέριον (semi-water gas).

(Ἀκολουθεῖ)